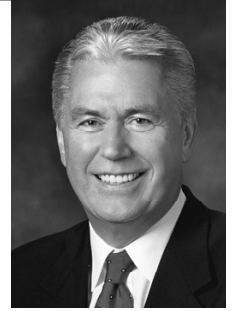

**Președintele
Dieter F. Uchtdorf**
al doilea consilier
în Prima Președinție

Frate, eu mi-am luat angajamentul

Doi frați tineri stăteau pe vârful unei mici stânci care domina apa cristalină a unui lac albastru. Acesta era un loc cunoscut de scufundare, iar frații vorbiseră deseori că ar trebui să facă săritura – ceva ce-i văzuseră pe alții să fac.

Deși amândoi voiau să sară, niciunul nu voia să fie primul. Înălțimea stâncii nu era chiar atât de mare, dar pentru cei doi tineri băieți părea că distanța se mărea ori de câte ori se pregăteau să sară – și curajul lor dispărea repede.

În sfârșit, unul dintre frați a pus un picior pe marginea stâncii și se pregătea să sară. În acel moment, fratele său a șoptit: „Poate ar trebui să așteptăm până vara viitoare”.

Totuși, avântul primului frate era deja luat. „Frate”, a răspuns el, „eu mi-am luat angajamentul!”

El s-a aruncat plescând în apă și a ieșit repede la suprafață, scoțând un strigăt victorios. Al doilea frate l-a urmat imediat. După aceea, au râs amândoi de ultimele cuvinte ale primului băiat înainte de a plonja în apă: „Frate, eu mi-am luat angajamentul”.

Devotamentul sau angajamentul se aseamănă puțin cu săritul în apă. Ori îți iei angajamentul, ori nu ți-l iei. Fie mergi înainte, fie stai liniștit. Nu există cale de mijloc. Noi, toți, suntem puși față în față cu momente

decisive care schimbă restul vieții noastre. Ca membri ai Bisericii, trebuie să ne punem întrebarea: „Voi sări sau doar voi sta pe margine? Voi înainta sau doar voi testa temperatura apei cu degetele?”

Unele păcate sunt comise pentru că facem ceva greșit; alte păcate sunt comise pentru că nu facem nimic. Să fii dedicat doar de formă Evangheliei poate duce la frustrare, nefericire și vinovăție. Această situație nu ar trebui să ni se aplice, deoarece noi suntem un popor de legământ. Noi facem legăminte cu Domnul când suntem botezați și când intrăm în casa Domnului. Bărbații fac legăminte cu Domnul atunci când sunt rânduiți la profeție. Nimic nu poate fi mai important decât ținerea unui legământ pe care l-am făcut cu Domnul. Să ne amintim răspunsul Rahelei și al Leei dat lui Iacov din Vechiul Testament. Era simplu și direct și arăta dedicarea lor: „Fă acum tot ce ți-a spus Dumnezeu” (Genesa 31:16).

Cei care sunt dedicați doar de formă se pot aștepta să primească doar de formă binecuvântările mărturiei, bucuriei și păcii. Zăgazurile cerului pot fi deschise numai de formă pentru ei. Nu ar fi absurd să gândim: „Mă dedic 50 la sută acum, iar când apare Hristos la a Doua Venire mă voi dedica 100 la sută?”

Angajamentul față de legămintele noastre cu Domnul este fructul convertirii noastre. Angajamentul față

de Salvatorul nostru și față de Biserica Sa ne clădește caracterul și ne întărește spiritul astfel încât, atunci când Îl vom întâlni pe Hristos, El ne va îmbrățișa și va spune: „Bine, rob bun și credincios” (Matei 25:21).

Există o diferență între intenție și faptă. Cei care doar intenționează să-și asume angajamentul, pot găsi scuze la fiecare pas. Cei care se dedică în mod real se confruntă fățiș cu încercările și își spun: „Da, acesta ar fi un motiv foarte bun să amân, dar am făcut legăminte și voi face ceea ce am promis”. Ei cercetează scripturile și caută cu sinceritate îndrumarea Tatălui lor din Cer. Ei acceptă și își îndeplinesc cu conștiinciozitate chemările din cadrul Bisericii. Participă la adunări. Își fac vizitele pentru învățământul de acasă.

Un proverb german spune: „Promisiunile sunt la fel ca luna plină. Dacă nu sunt ținute o dată, se diminuează zi de zi”. În calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, noi am promis să mergem pe calea uceniciei. Ne-am luat angajamentul să urmăm exemplul Salvatorului nostru. Imaginați-vă cât de mult va fi lumea transformată în bine atunci când toți membrii Bisericii Domnului vor trăi folosindu-și adevăratul potențial – convertiți până în adâncul sufletului și angajați să clădească împărăția lui Dumnezeu.

Într-un fel, fiecare dintre noi se află într-un moment când trebuie să ia hotărârea de a domina apa. Este rugăciunea mea ca noi să avem credință, să mergem înainte, să ne înfruntăm temerile și îndoielile având curaj și să ne spunem: „Mi-am luat angajamentul!”

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

„O modalitate de a ajuta cursanții să înțeleagă principiile Evangheliei este aceea de a le cere să deseneze. Desenul le permite să-și exploreze și să-și exprime înțelegerea și sentimentele față de povestirile Evangheliei și de principiile discutate” (*Predarea, nu este chemare mai mare* [1999], p. 166). Citiți articolul, discutați despre principiul de angajament față de Evanghelie și, apoi,

rugați-i pe cei care doresc, să deseneze o imagine care să reprezinte o activitate din Evanghelie ce demonstrează angajamentul. Copiii mici pot avea nevoie de sugestii despre ce să deseneze.

TINERI

Tot ce pot oferi eu

de Alyssa Hansen

Eram stresată deoarece nu știam cum voi plăti pentru lucrurile pe care voiam să le fac în timpul verii: cursuri, ateliere de lucru, tabere de vară și așa mai departe. Credeam că voi izbucni în plâns. Apoi, mi-am amintit toate lucrurile pe care le-am învățat despre încrederea și credința în Domnul. Am decis să las totul în mâinile Domnului și să cred că dacă era voia Lui, El avea să găsească o cale de rezolvare.

Nu la mult timp după aceasta, mama mea a găsit un cec neîncasat de la un serviciu pe care-l avusesem mai devreme în acel an și a doua zi am primit la poștă o sumă mică drept premiu pentru că am câștigat locul doi la o întrecere. Aceasta a fost o mărturie puternică pentru mine că Dumnezeu trăiește, că El mă iubește și are grijă de mine și mă va ajuta.

Eram plină de recunoștință și dragoste pentru Tatăl meu Ceresc și pentru Salvator. Simțeam că explodez! Doream să arăt cât de recunoscătoare eram, să-L slăvesc pe Dumnezeu cât de mult puteam și să împărtășesc acel sentiment. Alții au făcut aceasta compunând un cântec, scriind o poezie sau pictând un tablou, dar eu nu mă simțeam în stare să fac niciunul dintre aceste lucruri. Am înțeles că singurul lucru pe care-l puteam face și care ar fi însemnat o slăvire potrivită ar fi fost viața mea – să fiu „o pildă pentru credincioși” (1 Timotei 4:12), să-l închin viața mea lui Hristos. Aceasta este tot ce cere El și aceasta este tot ce pot eu dăru-i.

© 2011 de Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/10. Aprobarea traducerii: 6/10. Titlul original *First Presidency Message, July 2011*. Romanian. 09767 171

Veniți la templu și revendicați-vă binecuvântările

Studiați acest material și, dacă este potrivit, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a vă ajuta să vă întăriți surorile și să faceți ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață.

Credință • Familie • Alinare

Dragi surori, suntem foarte binecuvântate. Salvatorul este capul acestei Biserici. Suntem conduse de un profet în viață. Avem scripturile sfinte. Și avem multe temple sfinte în toată lumea, unde putem obține rânduilele necesare pentru a ne ajuta să ne întoarcem la Tatăl nostru Ceresc.

Mergem la templu în primul rând pentru noi înșine. „Scopul principal al templului”, a explicat vârstnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „este asigurarea rânduilelor necesare pentru exaltarea noastră în împărăția celestială. Rânduilele templului ne îndrumă către Salvatorul nostru și ne dau binecuvântările ce ne revin prin ispășirea lui Isus Hristos. Templele sunt cel mai important loc de studiu cunoscut de om, care dă cunoaștere și înțelepciune despre crearea lumii. Instrucțiunile pentru înzestrare asigură îndrumare cu privire la modul în care ar trebui să ne conducem viețile noastre în timpul vieții muritoare... Rânduiala constă dintr-o serie de instrucțiuni despre felul în care trebuie să trăim și despre legămintele pe care le facem pentru a fi neprihăniți, urmându-L pe Salvatorul nostru”.¹

Dar slujirea noastră în templu nu se termină acolo. Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Acționând ca împunertnicit pentru cineva care a trecut

dincolo de vâl veți revedea în fața dumneavoastră legămintele pe care le-ați făcut. Veți avea consolidate în mintea dumneavoastră marile binecuvântări spirituale care sunt asociate cu casa Domnului... În legămintele și rânduile sunt concentrate binecuvântările pe care le solicitați în templul sfânt”.²

Veniți la templu și, apoi, reveniți mereu. Atunci când facem legămintele în templu și le respectăm, noi vom fi menținuți pe drumul către cea mai mare dintre binecuvântările – viața veșnică.

Barbara Thompson, a doua consilieră în Președinția generală a Societății de Alinare.

Din scripturi

Isaia 2:3; 1 Corinteni 11:11; Apocalipsa 7:13–15; Doctrină și legămintele 109

Din istoria noastră

Profetul Joseph Smith a vorbit deseori surorilor de la Societatea de Alinare, în cadrul adunărilor lor. În timpul construirii templului din Nauvoo, profetul le-a instruit pe surori în privința doctrinei, pregătindu-le pentru a primi mai multă cunoaștere prin rânduilele templului. În anul 1842, el i-a spus lui Mercy Fielding Thompson că înzestrarea o „va scoate din întuneric la lumină minunată”.³

Aproximativ 6.000 de sfinți din zilele din urmă au primit rânduilele

templului înainte de exodul către Nauvoo. Președintele Brigham Young (1801–1877) a spus: „Atât de mare a fost emoția manifestată de sfinți la primirea rânduilelor [templului] și atât de mare a fost emoția noastră, a celor care le slujeam, încât m-am dedicat în întregime muncii Domnului din templu, noapte și zi, nedormind mai mult de patru ore în medie pe zi și mergând acasă doar o dată pe săptămână”.⁴ Tăria și puterea legămintelor templului i-au întărit pe sfinți atunci când și-au părăsit orașul și templul pentru a pleca în necunoscut.

NOTE

1. Robert D. Hales, „Binecuvântările templului”, *Liahona*, Oct. 2009, p. 14.
2. Boyd K. Packer, *Templul sfânt* (1980), p. 170, 171.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii*: Joseph Smith (2010), p. 414.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 299.

Ce pot face eu?

1. Ce experiență voi împărtăși pentru a le întări pe cele pe care le vizitez în hotărârea lor de a „veni la templu”?
2. În ce mod pot eu personal să-mi cer binecuvântările templului?

Pentru mai multe informații, accesați www.reliefsociety.lds.org.

© 2011 de Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/10. Aprobarea traducerii: 6/10. Titlul original *Visiting Teaching Message, July 2011*. Romanian. 09767 171